

Jean-Claude Juncker és az új vágású kereszténydemokrácia

2019 január 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mehet nyugodtan a levesbe, vagy az Éva vermutba, ahogy tetszik.

Nemrég interjút adott **a Welt am Sonntagnak a luxemburgi (haha) politikus. Ez megnyugtató, mivel ha – közismert, tartós betegsége miatt – járni és cip?t párosítani nem is mindig tud, beszélni még igen. Vagy írni. Vagy íratni.**

Európa 21. századi Jelcinje szerint *„az EPP alapját alkotó kereszténydemokrata értékeket már nem lehet összeegyeztetni a Fidesz politikájával“*. Ilyen sarkos és kemény megállapítást nem is várnánk mástól, mint egy nagy formátumú államférfit?l. Kár, hogy más kérdésekben kevésbé karakán, csak a Fidesszel szemben vitézkedik, amit a nyugat-európai politikailag korrekt elitben mindig sok-sok konyakmeggyel jutalmaznak. A „populizmus“ szidalmazása belép? azokba a bizonyos szalonokba.

Az persze kiderült, hogy a kimagasló államférfinak saját pártján belül sincs túl nagy ereje, hiszen bánatára nem sikerült kipenderítenie a Fideszt a Néppártból. SAD. Valószín?leg hasonlóan nagy tekintélynek örvend az Európai Bizottságon belül is. Ebb?l is látszik, hogy a Gondviselés keze végül az olyan, általa amúgy elhagyott intézményekbe is elér, mint amilyen az Európai Bizottság meg a brüsszelita elit.

A másik érdekes kérdés az, hogy vajon milyen „kereszténydemokrata értékekre“ hivatkozhat a mi kedvenc Konyakmatyink – már azon túl, hogy a tartalom nélküli újbeszél egyik klasszikus példájával van dolgunk. A haladó elit képtelen felfogni, hogy nem az *értékek*, hanem az *értékelés* a fontos a politikában, és hogy ez két külön dolog. De ez olyan messzire vezetne, hogy annyi rövid a világon nincs, hogy ezen a problémán elid?zzünk Juncker úrral.

A semmitmondás mögött az húzódik meg, hogy bármilyen „értékekr?l“ beszéljenek is a brüsszelita elit tagjai – közös európai, liberális demokrata, kereszténydemokrata stb. – azok mindig ugyanarra utalnak: egyrészt a status quo ?rzésére, vagyis saját pozíciójuk (mivel nem nagyravágyóak és valódi történelmi szerepre nem törnek, így els?sorban ez titkárn?ikre és fizetésükre vonatkozik) megvédésére, másrészt az e pozíciók helyénvalóságát megideologizáló értelmiségi elit világképének megóvására. Err?l a világképr?l pedig leginkább azt lehet elmondani, hogy se nem demokrata, se nem keresztény.

A „demokrata“ jelz?vel gyorsan végezhetünk is, amennyiben az alatt az önigazgató, önkormányzó közösségeket értjük, vagy min?sített esetben azokat a közösségeket, amelyek választások révén legitimálják vezet?iket. A brüsszelita elit irtózik a nép döntését?l, hiszen az – fájdalom – elég gyakran nem egyezik az ? elképzeléseikkel. Ezért igyekeznek addig szavaztatni a népeket, amíg „megfelel?en“ nem döntenek, azaz a haladó elvárások szerint. A brüsszelita elit semmit nem gondol az európai népekr?l, nem is nagyon tudna, mert semmi köze nincs hozzájuk. Vágyálmukban a népek vakon követik ?ket nagyszer? céljaik elérésében és nem akadékoskodnak. A brüsszelita elit elképzelése szerint a dolgok ideális helyzete valahogy úgy nézne ki, hogy ?k, a nemzetközi szervezetek és a haladó újságírók kormányozzák Európa hajóját, az embereknek pedig – akik meg vannak verve mindenféle retrográd el?ítéletekkel – kuss a nevük. Ha meg lázadoznak például a bevándorlás ellen, akkor *a haladó husáng oda csap, ahova köll*.

A „keresztény“ jelz?vel sem állnak sokkal jobban. Az a „kereszténység“, amir?l ?k beszélnek, egy kilúgozott változat, vagy finomabban fogalmazva modernizált. Ez pedig nagyjából kimerül egy nyálas hollywoodi szentimentalizmusban, a „szeressük egymást, gyerekek“ hitvallásában, ami illeszkedhet Juncker úr barátai *(ha vannak olyanok)* körében eltöltött tajtékos estéinek hangulatához, de a valódi keresztény politikához aligha.

Hogy néz ki az a „kereszténység“ vagy „kereszténydemokrácia“, ami Juncker szerint az EPP alapját képezi?

Nos, els?sorban úgy, hogy a Közel-Keletr?l és Afrikából nyakló nélkül kellene beengednünk olyan tömegeket, akik jobb esetben *csak* nem keresztények, rosszabb esetben néha mészárolják is ?ket. És ha megtennénk, attól mi nagyon keresztényiek lennénk.

Aztán ott van még a család kérdése, és az európai mainstream, köztük a néppárt liberális szárnya inkább az LMBTQ-IDDQD-IDKFA-házasságokat vezetné be kötelez? módon az unió minden tagállamában a család védelme helyett. A haladó tábor áramvonalasított értelmisége már meger?szakolt Sz?z Máriákról és transznem? Jézusokról delirál, tehát az idült elmebetegségnek van még hova fejl?dnie.

És ne felejtsük el azt sem, hogy a brüsszelita elit micsoda hisztériában tört ki akkor, amikor Magyarországon néhány éve kampány indult azért, hogy abortusz helyett inkább az örökbeadást válasszák a n?k.

A Konyakmatyi-féle „kereszténydemokrata“ koncepció tehát valahogy úgy néz ki, hogy keresztény az, aki 1) a kereszténységgel és a keresztényekkel ellenséges nézeteket valló tömegeket engedne be Európába; 2)

mindenekel?tt támogatja az abortuszt és a n?k „önrendelkezéshez“ való jogát (*az ehhez hasonló gusztustalan eufemizmusokat egy szép napon összefoglaljuk és hozzábiggyesztjük a „végs? megoldáshoz“ és társaihoz)*; 3) támogatja a házasság összes már létez? és még épp kidolgozás alatt álló alternatív formáját.

Kihagytam valami fontosat?

Igen! Emellett még tisztelegni kell Karl Marx, a nagy keresztény filozófus és Fidel Castro, a nagy keresztény vezet? emléke el?tt. Ezzel lesz teljes az új vágású kereszténydemokrácia. Semmit nem véd meg, ami a kereszténységt?l elszakíthatatlan, és mindennek hajbókol, ami ellentmond annak.

Antall József azon felismeréséhez, hogy Európában még az ateista is keresztény, hozzátehetjük azt, hogy még ez a szánalmas, gondolattalan posztkeresztény európai elit is keresztény abban az értelemben, hogy nem tud kitörni annak gondolati világából és szimbólumaiból. Csak végrehajtja a „b?nbaktranszfer“ és az „áldozatiságtranszfer“ mechanizmusait – kicsit esetlen és automatikus módon, de mindenki abból f?z, ami van. Tehát az „elnyomott“ kisebbségek és csoportok – színesek, bevándorlók, LMBTQRGDSAFFTAZEW stb. közösségek – *mint* csoportok lesznek a krisztusi ártatlanság és tisztaság új hordozói (tehát szepl?telen, b?ntelen áldozatok), míg az európai heteroszexuális fehérek (f?leg a férfiak) a gonoszság, agresszió és a b?n megtestesít?i. Ez a posztkereszténység az identitáspolitika nyelvére lefordítva. Ehhez hasonló primitív barbárságra Krisztus sosem lett volna képes, ahogy az egyháza sem, de ehhez szükségünk volt némi haladásra, ami simára vasalta az utat.

(Ha nem is gonosz, de végtelenül hülye az európai fehér ember, annyi szent. A keresztény hivatalosságban is a nyugat-európai fehérek a legostobábbak, és magasan túlteljesítik a fenti felszabadítási teológia európai verziójának kívánalmait. Hülyeségben valóban nincs b?nösebb az európai fehéreknél. Ezért könyörögjünk az Úrhoz, hogy még id?ben adjon nekünk egy néger pápát, aki rendet vág ebben az európai kuplerájban.)

Nos, amennyiben valóban a Juncker-féle elképzelés jelenti a „kereszténydemokráciát“, úgy mi bizonyosan nem kérünk bel?le. Mehet nyugodtan a levesbe, vagy az Éva vermutba, ahogy tetszik.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló